

Мельничук Тарас Юрійович

Біографія

Тарас Юрійович Мельничук народився 20 серпня 1939 року в селі Уторопи Косівського району Івано-Франківської області.

Після закінчення десятирічки Тарас Мельничук працював коректором районної газети "Радянська Гуцульщина", далі — в Комі АРСР лісорубом, валовідбійником на Донбасі, служив у лавах Радянської армії.

1958 вступив до Чернівецького державного університету. На третьому курсі покинув навчання і поїхав за комсомольською путівкою на будівництво Криворізького гірничо-збагачувального комбінату, далі впродовж двох років працював теслею на будовах Красноярського краю.

1964 Тарас Мельничук поновився в університеті, з якого через півтора року був відрахований за вільнодумство. Працював у редакціях районних газет Глибокої, Хотина, Косова, Верховини, Івано-Франківська. 1967 у видавництві "Карпати" вийшла його перша збірка віршів "Несімо любов планеті". 1967 вступив на заочне відділення Московського літературного інституту.

Здав рукопис збірки віршів "Чага" у видавництва "Карпати" та "Радянський письменник", що стало причиною його арешту 24 січня 1972 року під час масових репресій проти української інтелігенції. Відбував покару в Пермських таборах, звідки вийшов на волю в березні 1975. Перебував під наглядом органів радянської держбезпеки.

Квітень 1979 — через спровокований КДБ інцидент, за "вчинення опору працівникові міліції" (а насправді за антирадянську діяльність) Тарас Мельничук був арештований на 4 роки. Далі — кілька років адміністративного нагляду, поневіряння в пошуках роботи.

1982 у видавництві "Смолоскип" в Торонто без відома автора вийшла збірка його віршів "Із-за ґрат".

Після повернення із тюрми, Тарас Мельничук почав багато пити. Попри застереження друзів та їх намагання допомогти, врешті-решт він потрапив на курс лікування до спеціальної лікарні в Джурові. За припущенням, таким чином КДБ розраховувало звести нанівець авторитет поета та одночасно підірвати стан його здоров'я через ліки. 1985 після його втечі з Джурова, Мельничука було запроторено до психлікарні в Підмихайлівцях. Звільнений він був лише 27 квітня 1986, одразу після Чорнобильської аварії. Поету повідомили, що на нього тоді готувалося нове ув'язнення, але увагу радянських спецорганів було відвернуто техногенною катастрофою.

1990 — вийшли збірки "Строфи із Голгофи" (Велика Британія) та "Князь роси" (Київ, видавництво "Молодь"). У 1990 Тарас Мельничук вступив до Співки письменників України.

1992 за книжку "Князь роси" удостоєний Державної премії України імені Т.Г.

Шевченка.

Останні роки прожив у Коломиї. 1994 у Коломийській друкарні ім. Шухевича побачила світ збірка поезій "Чага" (завдяки директорові друкарні Михайлові Андрусяку).

Тарас Мельничук помер 29 березня 1995 року. Похований на місці колишнього рідного обійстя в Уторопах.

Щороку 19 серпня, на День міста в Коломиї вручають міську літературну премію імені Тараса Мельничука.